

fondsmidlerne. I en situation, hvor der er mennesker, der lever på et levestandardniveau, der er en sjettedel af det danske niveau, finder Dansk Folkeparti så, at det er en vigtig kamp for Dansk Folkeparti at slå for, at strukturfondsmidlerne ender i Danmark? Så adskillige vores holdninger sig afgørende fra hinanden, og det er jo fair nok. Det er derfor, vi ikke er så optaget af det, for vi synes, strukturfondsmidlerne helt naturligt skal falde i de nye fattige områder. Vi synes i øvrigt også, de skal udvides, ved at man fjerner landbrugsstøtteordningerne, så der er langt flere penge at fordele, så vi sikrer en hurtigere udvikling.

Men det, jeg fuldstændig savner – og det er derfor, Dansk Folkepartis partibetegnelse giver mening i denne her diskussion – er en interesse for forhold syd for Kruså, nord for Skagen, øst for Gedser. Der slutter perspektivet for hr. Kristian Thulesen Dahl. Det vil jeg ikke bebrejde hr. Kristian Thulesen Dahl, for hans parti bærer jo netop navnet *Dansk* Folkeparti, og så kan man jo ikke forlange et større perspektiv.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi prøver lige igen. Vi står her med et meget betydningsfuldt lovforslag, og hvis vi anskuer det lidt seriøst og skræller den der drilleretorik af, som hr. Villy Søvndal må bruge lige så meget, han har lyst til, og alene kigger på konsekvenserne af lovforslaget, så kan der være ræson i at sige, at strukturfondsmidler i høj grad skal gå til de egne af EU, der har det sværest, og i et udvidet EU vil det selvfølgelig i meget høj grad være andre lande end Danmark.

Men det har da ikke noget at gøre med, at det er af betydning for os, når vi sidder herinde i Folketinget, at vide, hvor meget Sydfyn så mister, hvor meget Lolland-Falster så mister, hvor meget Nordjylland så mister i strukturfondsmidler fra EU, for hvis vi ønsker, at de skal opretholdes på det niveau, de er på i dag, hvor meget skal vi så gå ind og kompensere med fra andre steder? Det er da ikke uvæsentligt, det er da tværtimod særdeles væsentligt.

Lige så meget som der er mennesker bag det her i Østlandene, er der jo også mennesker bag det i egne af Danmark, der faktisk halter bagefter. Det er bare sådan en lille ting, et eksempel; jeg kunne også her under behandlingen have nævnt andre eksempler på ting, vi har boret i under udvalgsbehandlingen, forsøgt at få klar-

hed over, men som det har været umuligt at få klarhed over.

Derfor vil vi gerne have dette her tilbage til udvalget, så vi får en fornyet chance for at få svar på de mest elementære spørgsmål i forbindelse med denne her behandling.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår, at hr. Kristian Thulesen Dahls synspunkt også er, at strukturfondsmidlerne skal komme de områder til gavn, der har den svageste udvikling, de svageste indkomstforhold osv. Det er dog trods alt en udvikling.

Må jeg så spørge: Hvis nu man får svarene på spørgsmålene, vil det så have betydning for Dansk Folkepartis stemmeafgivning? Hvis svarene er, som hr. Kristian Thulesen Dahl gerne ser dem – nu er det uklart, hvad man skal svare for at tilfredsstille Dansk Folkeparti – betyder det så, at Dansk Folkeparti vil opgive sin principielle modstand mod udvidelsen og stemme ja? For ellers giver den diskussion, vi har været igennem lige nu, ingen mening, hvis man ikke er villig til at tage konsekvensen.

Så jeg forstår hr. Thulesen Dahls indlæg sådan, at hvis han bare havde fået besvaret de spørgsmål tilfredsstillende, som han ikke synes er tilfredsstillende besvaret, ville Dansk Folkeparti have stemt ja. Jeg skal bare have en bekræftelse på, om det er rigtigt forstået.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Kristian Thulesen Dahl undtagelsesvis – et kort svar.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er da klart, at meningen med at stille spørgsmål er at få nogle svar, som vi kan bruge i det politiske arbejde. I forhold til strukturfondsmidler handler det jo om, at hvis der er egne, der mister på udvidelsen – og der kan man så have politiske holdninger om, at sådan må det være, fordi der kommer nye lande ind, der er fattigere, og de skal have en større del af den kage, og sådan er det – skal vi da politisk tage stilling til: Hvordan stiller vi os så i forhold til de regioner, som mister? Skal vi bare se det ske, eller vil vi tage nogle initiativer? Derfor skal vi da bruge svarene og have det videngrundlag.

KL 11.30

Selvfølgelig lader vi os påvirke af de svar, vi får, altså forudsat at svarene kan bruges til no-